

Kaikki oli niin meluisaa. Mistä Luke voisi löytää rauhaa?

Tosi paljon meteliä!

Richard M. Romney
kirkon lehdet
(Perustuu tositapahtumaan)

Luke voihkaisi. Kaikki oli niin meluisaa. Hänen veljensä Tadd ja John riitelivät taas. Jopa käytävän päästä hän kuuli heidän huutonsa heidän huoneensa oven läpi. Ja hänen siskonsa Lizzie huudatti taas musiikkiaan. *Bum. Bum. Bum.* Hän kuuli aina matalien sävelten tasaisen rytmin.

Luke yritti pyytää veljiään lopettamaan. "Mene pois", Tadd sanoi hänelle. Sitten Luke pyysi Lizzietä hiljentämään musiikkiaan. Lizzie vain käänsi äänen kovemmaksi.

Luke halusi mennä ulos, missä hän voisi

ajatella. Mutta ulkona satoi.

Oli kuitenkin yksi hiljainen paikka, jonne Luke saattoi mennä. Edellisenä päivänä hänen vanhempansa olivat antaneet hänelle oman huoneen – huoneen, jota hänen ei tarvinnut jakaa Taddin ja Johnin kanssa. Se oli kellarikerroksessa. Se oli juuri riittävän iso, että sinne mahtui vuode ja pöytä. Mutta huoneessaan Luke pystyi sulkemaan oven ja välttymään melulta.

Luke meni alakertaan uuteen huoneeseensa. Hän katseli ympärillään olevia

laatikoita, jotka hän oli tuonut sinne aikaisemmin. Hän näki laatikosta esiin pistävän kuvan Jeesuksesta. Luke oli saanut sen kuvan kastepäivänään. Sen katsominen sai hänet aina tuntemaan rauhaa.

Luke otti kuvan laatikosta. Hän pani sen pöydälle. Sitten hän polvistui rukoilemaan. "Taivaallinen Isä", Luke sanoi, "joskus täällä on niin meluisaa. Autathan minua löytämään rauhaa."

Luke makasi vuoteellaan. Hän ajatteli Jeesusta. Hän oli oppinut Alkeisyhdistyksessä, että Jeesus voisi aina olla lähellä häntä. Ja Pyhä Henki voisi aina tuoda rauhaa.

Pian äiti ja isä tulisivat töistä kotiin. He puhuisivat Taddin ja Johnin kanssa. Tappelaminen loppuisi. Hetkeksi. He juttelisivat Lizzielle. Lizzie hiljentäisi musiikkiaan. Hetkeksi. Kunnes äiti ja isä olisivat taas poissa.

Mutta nyt Luke makasi vuoteessa. Hän katsoi Jeesuksen kuvaa. "Pyydän, taivaallinen Isä", Luke kuiskasi. "Autathan minua tuntemaan rauhaa riippumatta siitä, mitä muualla talossa tapahtuu."

Myöhemmin hänen huoneensa oven koputettiin. "Saanko tulla sisään?" äiti kysyi. "Mitä sinulle kuuluu?" "Tadd ja John tappelivat taas", Luke sanoi. "Ja Lizzie soittaa musiikkiaan tosi kovaa."

"Tiedän. Se on vaikeaa, eikö niin?" äiti sanoi. "Isä puhuu veljillesi juuri nyt. Ja minä puhun Lizzielle tänä iltana. Mutta ensin halusin nähdä, mitä sinulle kuuluu."

"Ihan hyvää. Kiva, että

minulla on tämä huone", Luke sanoi.

"Niin minustakin", äiti sanoi. "Huomaan, että panit pöydälle Jeesuksen kuvan."

Luke hymyili. "Niin. Ja Hän auttaa minua tekemään huoneestani rauhan paikan." ●

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Kirjoita tai piirrä jokin tapa, jolla voit tuntea rauhaa kodissasi.